

**Landesbibliothek Oldenburg**

**Digitalisierung von Drucken**

**Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica**

**Harless, Adolf Gottlieb Christoph**

**Baruthi, MDCCXCII.**

**VD18 13527622**

Carmen I.

**urn:nbn:de:gbv:45:1-18225**

## EX MELEAGRI RELIQUIIS

## CARMEN I. \*)

1 Μῆσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγκαρπον  
αἰιδόν;

Ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὕμνοθέταν σέφανον;  
Ἄνυσε μὲν Μελέαγρος· ἀριζάλω δὲ Διοκλεῖ  
Μναμόσυνον, ταύταν ἐξεπόνησε χάριν.

5 Ποῖα μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, ποῖα δὲ  
Μυρῶς

Λείρια, καὶ Σαπφῶς βαιὰ μὲν ἄλλα ῥόδα.

Νάξ.

\*) Primus edidit hoc carmen *Franc. Vauassor* gr. et lat. in libro de epigrammate cap. 16. et ex eo *I. Alb. Fabricius* in *Bibl. gr. libr. III. cap. 28. pag. 683.* cum annotationibus, qui praeter ea de poetis, in hoc carmine laudatis, diligenter egit: id quod etiam fecit *Reiske* in *Notitia poetarum Anthologic.* addita *Anthologiae gr. a Constantino Cephalà conditae, Lipsiae 1754. 8.* qui otium mihi fecerunt. Recepi autem hoc carmen eo consilio, ut iunioribus historia quaedam poetarum graecorum, quorum mentionem fecit Meleager, per hanc occasionem simul explicaretur. Adde Historiam poeseos graecae breuioris ab Anacreonte usque ad Meleagrum ex *Anthologia gr. adumbratam. etc.* scripsit *Car. Gottlob Sonntag. Lipsiae 1785. 8.* Contextum recepi ex edit. inscripta: *Meleagri reliquias. Lectionis varietatem, versionem metricam et commentarium perpetuum adiecit I. C. F. Manso, Ienae 1789. m. 8. pag. 1. sq. adde commentar. p. 91. sqq. Brunck. in Anal. veterum poetarum graecorum tom. I. pag. 1. et 31. et ex Brunckii recensione Meinecke in Meleagri reliquiis (Μελεάγρος τὰ σωζόμενα c. recensione Brunckii, cum commentario, Lipsiae 1788. 8.) idem et sequens carmen reddiderunt.*



Νάρκισσόν τε τῶρων Μελανιππίδῃ ἔγκυον  
ῥυμνων,

Καὶ νέον οἶνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω·  
Σὺν δ' ἀναμιξέ πλέξας μυρόπνευ εὐάνθεμον  
ῥριν.

Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἔρως· 10  
Τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἠδύπνοιο Ῥιανῆ,  
Καὶ γλυκὺν Ἡρίνης παρθενόχρωτα κρόκον,  
Ἀλκαίς τε λάληθρον ἐν ῥμνοπόλοισι ῥάκιν-  
θρον,

Καὶ Σαμῖς δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον·  
Ἐν δὲ Λεωνίδεω θαλερὸς κισσοῖο κορύμβος, 15  
Μνασάλκης τε κόμας ὀξύπορος πίτυος.  
Βλαιοσὴν τε πλατάνισον ἀπέθρισε Παμφίλῃ,  
ῥγροῖς

Σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος,  
Τύμνεώ τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερὸν τε σί-  
συμβρον

Νικίῃ, Εὐφῆμῃ τ' ἀμμότροφον πάραλον· 20  
Ἐν δ' ἄρα Δαμάγητον, ἴον μέλαν, ἠδὺ τε μύρτον  
Καλλιμάχῃ, συφελῆ μεσὸν αἰεὶ μέλιτος,  
Λυχνίδα τ' Εὐφορίωνος, ἰδ' ἐν Μίσσαισιν ἄμεινον  
Ὅς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχευ ἐπωνυμίην.  
Τῇσι δ' ἅμ' Ἠγήσιππον ἐνέπλεκε, μαινάδα  
βότρυν, 25

Πέρσῃ τ' εὐώδη σχινὸν ἀμνησάμενος,  
Σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων  
Διοτίμῃ

Καὶ

v. 23. ἄμεινον] ἄμωμον coniecit censor eruditus in  
ephem. litter. Gottling. a. 1789. nr. 88.



Καὶ ῥοιῆς ἀνθ' ἡ πρώτη Μενεκράτεος,  
 Σμυρναίης τε κλάδ' Νικαινέτ' ἤδ' Φαένης  
 30 Τέρμινθον, βρωτήν τ' ἀχράδα. Σιμμίω.  
 Ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμῶνος ἀμωρήτοιο σέλινα  
 Βαιὰ διακνίζων ἀνθεα Παρθένης,  
 Λείψανά δ' εὐκαρπεῦντα μελισάκτων ἀπὸ  
 Μισσῶν,

Ξανθὸς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω σάψνας·  
 35 Ἐν δ' ἄρ' Ἀνακρεῖοντα, τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέ-  
 λισμα

Νέκταρος, εἰς δ' ἐλέγξ' εὐσπορον ἀνθέμιον·  
 Ἐν δὲ καὶ ἐκ Φορβῆς σκολιότριχος ἀνθος ἀκαν-  
 θής

Ἀρχιλόχ' ἡ μικρὰς σφάγγας ἀπ' ὠκεανῶ·  
 Τὴς δ' ἄμ' Ἀλεξάνδροιο νέε' ὄρπηκας ἐλαίης,  
 40 Ἡδὲ Πόλυκλείτ' πορφυρέην κύανον.  
 Ἐν δ' ἄρ' ἀμάρακον ἦκε, Πολύστρατον, ἀνθος  
 αἰοιδῶν,

Φοίνισσάν τε νέαν κύπρον ἀπ' Ἀντιπάτρου·  
 Ναὶ μὴν καὶ Συρίην σαχυότριχα θήκατο νάρκον,  
 Ὑμνοθέταν, Ἑρμῆ δῶρον αἰειδόμενον·  
 45 Ἐν δὲ Ποσειδίππὸν τε καὶ Ἡδύλον, ἄγχι ἀρ-  
 ρης,

Σικελίδεά τ' ἀνέμοις ἀνθεα Φυόμενα·  
 Ναὶ μὴν καὶ χρυσεῖον αἰεὶ θεῖοιο Πλάτωνος  
 Κλωῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοτε λαμπρό-  
 μενον.

Ἄσρων τ' ἰδρὶν Ἀρατον ὁμῶς βάλεν ἔρανομάκευς  
 50 Φοίνικος κείρας πρωτογόνους ἑλικας,

Λω-



Λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν Φλογὶ μίξας  
 Φαίδιμς, Ἀνταγόρς τ' εὐτροφον ὄμμα βοῶς,  
 Τόν τε Φιλάκρητον Θεοδωρίδew νεοθαλῇ  
 Ἑρπυλλον, κύανων τ' ἄνθεα Φανίew,  
 Ἀλλων τ' ἔρνεα πολλαὶ νεόγραφα· τοῖς δ' ἅμα  
 Μίσσης

55

Καὶ σφετέρης ἔτι πρὶ πρώϊα λευκῶϊα.  
 Ἀλλὰ Φάλοισ μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἐστὶ δὲ μύ-  
 σαις  
 Κοινὸς δ' τῶν Μισσέων ἡδυεπὴς σέφανος.

## EIVSDEM CARMEN II.

Eis τὸ Ἑαρ Εἰδυλλιον \*).

Χείματος ἡνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος δίχομένοιο, 1  
 Πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἶαρος ὥρη.  
 Γαῖα δὲ κυανὴ χλοερὴν ἐσέψατο ποίην,  
 Καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέρις ἐκόμησε πετήλοισ.  
 Ὅι δι' ἀπαλὴν πίνοντες ἀξιφύτς δρόσον Ἦσς 5  
 Δειμῶνες γελόωσιν ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.  
 Χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,  
 Καὶ

\*) Hoc idyllion, quod quidem elegans est et amoenum, sed abundat quoque ingratis repetitionibus et imaginibus coaceruatis nec omnino exornatis, praeter Brunck. et Manson. seorsim edidit gr. et lat. cum adnotationibus vberrioribus, Albert. Christ. Meinecke, Gottingae 1788. mai. 8. Koepfen illi locum dedit in Griechische Blumenlese, part. III. p. 206. sqq. Germanice vertit Gedicke in Leipz. Musen-Almanach. 1781.